

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti

Vsebina:

355. Zakon o konvenciji za zaščito industrijske svojine.

356. Zakon o arrangementu glede mednarodnega registriranja tvorniških in trgovinskih žigov.

357. Pravilnik glede izpremembe naredbe z dne 7. februarja 1921. o postopanju pri zaščiti predmetov industrijske svojine na podstavi mednarodnih pogodb.

358. Notifikacija o pristopu naše vlade h konvenciji pariške unije in k madrijskemu arrangementu.

Razglasi velikega župana ljubljanske oblasti. — Razglasi sodišč in sodnih oblastev.

Zakoni in kraljevske uredbe.

355.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

proglašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v LXV. redni seji, ki jo je imela dne 4. maja 1928. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o konvenciji za zaščito industrijske svojine,

podpisani v Haagu dne 6. novembra 1925.*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva konvencija za zaščito industrijske svojine, podpisana v Haagu dne 6. novembra 1925., ki se glasi:

Konvencija carinske unije

z dne 20. marca 1883.

za zaščito industrijske svojine,

revidirana v Bruxellesu dne 14. decembra 1900., v Washingtonu dne 2. junija 1911. in v Haagu dne 6. novembra 1925.

Predsednik Nemčije; predsednik republike Avstrije; Njegovo Veličanstvo kralj Belgijcev; predsednik Združenih držav Brazilije; predsednik republike Kube; Njegovo Veličanstvo kralj Danske; predsednik republike San Dominga; Njegovo Veličanstvo kralj Španije; predsednik republike Estonije; predsednik Združenih ameriških držav; predsednik republike Finske; predsednik republike Francije; Njegovo Veličanstvo kralj Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih ozemelj, cesar Indije; Njegovo prevzvišeno Visočanstvo guverner Madžarske; Njegovo Veličanstvo kralj Italije; Njegovo Veličanstvo cesar Japana; Njegovo Veličanstvo sultan Maroka; predsednik Združenih mehiških držav; Njegovo Veličanstvo kralj Norveške; Njeno Veličanstvo kraljica Holandije; predsednik republike Poljske v imenu Poljske in svobodnega mesta Gdanska; predsednik republike Portugalske; Njegovo Veličanstvo kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev; Njegovo Veličanstvo kralj Švedske; federalni svet švicarske konfederacije; državi Sirija in Veliki Liban; predsednik republike Češkoslovaške; Njegovo Visočanstvo bej Tunisa; predsednik republike Turčije,

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. septembra 1928., št. 223/LXXII. — Konvencija je priobčena v francoskem izvirniku in v srbskem prevodu.

smatrajoči, da je koristno, ukreniti izvestne izpremembe in dodatke v mednarodni konvenciji z dne 20. marca 1883., s katero se ustanavlja mednarodna unija za zaščito industrijske svojine, revidirani v Bruxellesu dne 14. decembra 1900. in v Washingtonu dne 2. junija 1911., so imenovali svoje pooblaščenice, in sicer:

predsednik Nemčije:

gospoda W. F. von Vietinghoffa, svetnika nemškega poslanstva v Haagu;

gospoda von Spechta, tajnega višjega vladnega svetnika, predsednika patentne uprave;

gospoda M. Klauerja, ministrskega svetnika pri ministrstvu za pravosodje;

gospoda dr. Alberta Osterrietha, justičnega svetnika;

predsednik republike Avstrije:

gospoda dr. Karla Duschaneke, ministrskega svetnika, podpredsednika avstrijske patentne uprave;

gospoda dr. Hansa Fortwänglerja, ministrskega svetnika pri omenjeni upravi;

Njegovo Veličanstvo kralj Belgijcev:

gospoda Octave-a Mavauta, generalnega direktorja za industrijo pri ministrstvu za industrijo, delo in socialno skrbstvo;

gospoda Alberta Capitaine-a, odvetnika pri apelacijskem dvoru v Liège-u, bivšega predstojnika odvetništva, delegata Belgije na konferenci v Washingtonu;

gospoda Louisa André-a, odvetnika pri apelacijskem sodišču v Bruxellesu;

gospoda Thomasa Brauna, odvetnika pri apelacijskem sodišču v Bruxellesu;

gospoda Daniela Coppietersa, odvetnika pri apelacijskem sodišču v Bruxellesu;

predsednik Združenih držav Brazilije:

gospoda dr. Julija Avgusta Barbozo Carneiro-a, člana ekonomskega sveta Društva narodov;

gospoda dr. Carlosa Americo-a Barbosa de Oliveira-a, profesorja na politehnični šoli, direktorja normalne šole za umetnosti in obrte v Wenceslauu Brazu;

predsednik republike Kube:

gospoda dr. Rafaela Martinez-a Ortiza, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Kube v Parizu;

gospoda dr. Rafaela dela Torre-a, odpravnika poslov Kube v Haagu;

Njegovo Veličanstvo kralj Danske:

gospoda dr. N. J. Ehrenreicha Hansena, podšefa oddelka pri ministrstvu za industrijo, trgovino in plovitev;

predsednik republike San Dominga:

gospoda C. G. de Hasetha Cz., konzula republike San Dominga v Haagu;

Njegovo Veličanstvo kralj Španije:

Njegovo Ekscelenco gospoda Santiago-a Mendeza de Vigo-a, izrednega poslanika in

pooblaščenega ministra Njegovega Veličanstva kralja Španije v Haagu;

gospoda Fernanda Cabello-a y Lapiedro-a, šefa uprave za industrijsko in trgovinsko svojino v Španiji;

gospoda José-a Carcia-o-Monge-a de Vera-o, tajnika uprave za industrijsko in trgovinsko svojino v Španiji;

predsednik republike Estonije:

gospoda O. Aarmanna, inženjerja, direktorja patentne uprave;

predsednik Združenih ameriških držav:

gospoda Thomasa E. Robertsona, komisarja patentov, člana odvetniške zbornice najvišjega sodišča Združenih ameriških držav;

gospoda Wallace-a R. Lane-a, bivšega predsednika patentne združbe Amerike in Chicaga, člana odvetniške zbornice Združenih ameriških držav in najvišjega sodišča v Illinoisu;

predsednik republike Finske:

gospoda Yrjö-a Saastamoinena, odpravnika poslov Finske v Haagu;

predsednik republike Francije:

Njegovo Ekscelenco gospoda Chassaina de Marcilly-a, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Francije v Haagu;

gospoda Marcela Plaisanta, narodnega poslanca, odvetnika pri apelacijskem sodišču v Parizu;

gospoda Charlesa Drouetsa, direktorja za industrijsko svojino pri ministrstvu za trgovino;

gospoda Georges-a Maillarda, odvetnika pri apelacijskem sodišču v Parizu, podpredsednika tehničnega komiteta za industrijsko svojino;

Njegovo Veličanstvo kralj Združene kraljevine Velike Britanije in Irske in britanskih prekmorskih ozemelj, cesar Indije:

za Veliko Britanijo in Severno Irsko:

sira Huberta Llewellyna Smitha, C.C.B., glavnega ekonomskega svetnika vlade Njegovega britanskega Veličanstva;

gospoda Alfreda Jamesa Martina, O.B.E., pomožnega kontrolorja patentnega urada in departementa industrijske svojine v boardu of trade;

sira Arthurja Balfoura, K.B.E., enega izmed mirovnih sodnikov Njegovega Veličanstva, predsednika komiteta za trgovino in industrijo;

za dominij Kanado:

gospoda Fredericka Herberta Palmerja, M.C., komisarja kanadske trgovinske vlade;

za republiko Avstralijo:

gospoda podpolkovnika Charlesa Vincen-ta Watsona, D.S.O.V.D., komisarja patentov in registratorja trgovinskih žigov in vzorcev;

za svobodno državo Irsko:

gospoda grofa Geralda O'Kelly-a, predstavnika svobodne države Irske;

Njegovo prevzvišeno Visočanstvo guverner Madžarske:

gospoda. Eleméra de Pompéry-a, predsednika sodišča za patente;

Njegovo Veličanstvo kralj Italije:

gospoda Domenico-a Barone-a, državnega svetnika;

gospoda Gustava de Sanctisa, direktorja uprave za industrijsko svojino;

gospoda inženjerja Letterija Labocchetta-o;

gospoda Gino-a Olivetti-a, narodnega poslanca, generalnega tajnika konfederacije italijanske industrije;

gospoda prof. Mario-a Ghirona, docenta za industrijsko pravo na univerzi v Rimu;

Njegovo Veličanstvo cesar Japana:

gospoda Saichiro-a Sakikawa-o, predsednika patentne uprave;

gospoda Nobumi-a Ito-a;

Njegovo Veličanstvo sultan Maroka:

Njegovo Ekscelenco gospoda Chassaina de Marcilly-a, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Francije v Haagu;

predsednik Združenih mehiških držav:

gospoda Julija Poulata, trgovskega atašea pri mehiškem poslanstvu v Parizu;

Njegovo Veličanstvo kralj Norveške:

gospoda Birgera Gabriela Wyllerja, generalnega direktorja uprave za industrijsko svojino v Norveški;

Njeno Veličanstvo kraljica Holandije:

gospoda drja. J. Alingha Prinsa, predsednika patentnega sveta, direktorja uprave za industrijsko svojino;

gospoda drja. H. Bijleveld, bivšega narodnega poslanca, bivšega predsednika patentnega sveta, bivšega direktorja uprave za industrijsko svojino;

gospoda drja. J. W. Dijckmeestra, člana patentnega sveta;

predsednik republike Poljske:

za Poljsko:

Njegovo Ekscelenco gospoda drja. Stanislava Kozminskega, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Poljske v Haagu;

gospoda Frédérica Zoli-a, profesorja na univerzi v Krakovem;

za svobodno mesto Gdansk:

Njegovo Ekscelenco gospoda drja. Stanislava Kozminskega, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Poljske v Haagu;

predsednik republike Portugalske:

Njegovo Ekscelenco gospoda A. C. de Sousa-o Santosa Bandeira-o, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Portugalske v Haagu;

Njegovo Veličanstvo kralj Srbob, Hrvatov in Slovencev:

gospoda drja. Janka Šumana, predsednika uprave za zaščito industrijske svojine pri ministertvu za trgovino in industrijo;

gospoda Mihaila Predića, tajnika iste uprave;

Njegovo Veličanstvo kralj Švedske:

gospoda generalnega direktorja E. O. J. Björklunda, šefa uprave za patente in registriranje;

gospoda K. H. R. Hjerténa, svetnika apelacijskega sodišča v Götii;

gospoda A. E. Hasselrota, bivšega direktorja omenjene uprave, svetnika v stvareh industrijske svojine;

zvezni svet švicarske konfederacije:

Njegovo Ekscelenco Arturja de Pury-a, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Švice v Haagu;

gospoda Walterja Krafta, direktorja zvezne uprave za intelektualno svojino;

predsednik republike Francije:

za državi Sirijo in Veliki Liban:

Njegovo Ekscelenco gospoda Chassaina de Marcilly-a, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Francije v Haagu;

predsednik republike Češkoslovaške:

Njegovo Ekscelenco gospoda P. Báračka, inženjerja, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Češkoslovaške v Haagu;

gospoda drja. Karla Hermanna-Otavskega, profesorja na univerzi v Pragi;

gospoda Bohuslava Pavluška, inženjerja, podpredsednika patentne uprave v Pragi;

Njegovo Visočanstvo bej Tunisa:

Njegovo Ekscelenco gospoda Chassaina de Marcilly-a, izrednega poslanika in pooblaščenega ministra Francije v Haagu;

predsednik republike Turčije:

gospoda Mehmeda Esada Beya, odpravnika poslov Turčije v Haagu,

Ki so dogovorili, ko so si vzajemno priobčili svoja pooblastila, spoznana v dobri in pravilni obliki, nastopne člene:

Člen 1.

Države pogodnice sestavljajo zvezo za zaščito industrijske svojine.

Zaščita industrijske svojine ima za predmet patente, modele za ukoriščanje, industrijske vzorce in modele, tvorniške ali trgovinske žige, trgovinsko ime in oznake izvora ali imen izvora kakor tudi pobijanje nelojalne konkurence.

Industrijska svojina se umeva v najširšem zmislu ter se nanaša ne samo na industrijo in trgovino v pravem zmislu te besede, ampak prav tako tudi na kmetijske industrije (vina, cerealijske, tobake, liste, sadje, živali itd.) in na ekstraktivne (rude, rudniške vode itd.).

Za patente se smatrajo razne vrste industrijskih patentov, sprejetih po zakonodajstvih držav pogodnic, kakor patenti uvoza, patenti za izpopolnjevanje, dopolnilni patenti in dopolnilni certifikati itd.

Člen 2.

Pripadniki vsake države pogodnice uživajo v vseh drugih zveznih državah, kolikor gre za zaščito industrijske svojine, koristi, ki jih dajo ustrezni zakoni sedaj ali jih bodo dajali naknadno svojim državljanom, toda vse to s pridržkom, da se ne kršijo pravice, izrečno določene s to konvencijo. Potemtakem imajo isto zaščito kakor ti in isti zakonski pripomoček zoper vsako prekršitev, prizadeto njihovim pravicam, če se izpolnijo pogoji in formalnosti, ki se zahtevajo od lastnih državljanov.

Vendar pa ne smejo zahtevati nobenega pogoja glede domicila ali podjetja v državi, kjer se zaščita zahteva, pripadniki zveze, da bi se uživala katera koli pravica industrijske svojine.

Izrečno se izvzemajo odredbe zakonodajstva vsake države pogodnice, ki se nanašajo na sodno in administrativno postopanje in na pristojnost kakor tudi na izbor domicila ali na imenovanje kakšnega zastopnika, če se zahtevajo po zakonih o industrijski svojini.

Člen 3.

S pripadniki držav pogodnic se izenačujejo pripadniki držav, ki ne pripadajo k zvezi, ki bivajo ali imajo dejanska in resna industrijska ali trgovinska podjetja na ozemlju ene izmed zveznih držav.

Člen 4.

a) Oni, ki pravilno vložijo prošnjo za patent, za model za ukoriščanje, za industrijski vzorec ali model, za tvorniški ali trgovinski žig v eni izmed držav pogodnic ali njegov pravnih naslednikov, uživa ob priliki, ko vložijo prošnjo v drugih državah, prvenstveno pravico v spodaj označenih rokih, ne da bi se kršile pravice tretjih oseb.

b) Potemtakem ne izgubi prošnja, naknadno vložena v drugi zvezni državi, pred potekom teh rokov, svoje pravne vrednosti s činjenicami, izvršenimi v medčasu, če se namreč vložijo druga prošnja, če se objavi izum ali se eksploataira, če se prodajajo izvodi vzorcev ali modelov, če se uporablja žig.

c) Zgoraj označeni roki prvenstvene pravice znašajo dvanajst mesecev za patente in modele za ukoriščanje in šest mesecev za industrijske vzorce in modele kakor tudi za tvorniške in trgovinske žige.

Ti roki teko od dne, ko se vložijo prva prijava v eni zvezni državi; dan prijave se ne šteje v rok.

Če je poslednji dan roka v državi, kjer se zaščita zahteva, zakonit praznik, se podaljša rok do prvega prihodnjega delavnika.

d) Kdorkoli bi se hotel koristiti s prvenstvom prej izvršene prijave, mora predložiti izjavo, ki označuje datum in državo te prijave. Vsaka država določi, dokdaj najkasneje se mora predložiti ta izjava.

Te navedbe se označijo v publikacijah, ki jih izdaja pristojna administracija, zlasti pa na patentih in ustreznih popisih.

Države pogodnice smejo zahtevati od onega, ki predloži prijavo o prvenstveni pravici, naj priloži prepis prijave (popisa, nariska, načrta itd.), ki je bila prej predložena. Prepis, overovljen za skladnega po administraciji, ki je prejela to prijavo, je oproščen vsakega potrdila ter se lahko predloži kadarkoli v trimesečnem roku od dne, ko se je predložila prejšnja prijava. Zahtevati se sme, naj se mu priloži potrdilo o datumu, ko se je predložila prijava, izdana po istem oblastvu, kakor tudi prevod.

Druge formalnosti se ne smejo zahtevati za izjavo prvenstvene pravice v trenutku, ko se predloži prijava. Vsaka država pogodnica določi posledice, ki nastopijo, če se ne izpolnijo formalnosti, določene v tem členu; vendar pa ne smejo sezati te posledice dalje nego do izgube prvenstvene pravice.

Naknadno se smejo zahtevati tudi druge opravičbe.

e) Če se prijavi industrijski vzorec ali model v državi s prvenstveno pravico na osnovi prijave modela za ukoriščanje, je rok prvenstva oni, ki je določen za industrijske vzorce in modele.

Razen tega je dopustno, prijaviti v državi model za ukoriščanje s prvenstveno pravico na osnovi predložene prijave patenta in obratno.

f) Če obseza prijava patenta zahteve za več prvenstvenih pravic ali če ugotovi preizkus prijave, da je prijava kompleksna, mora administracija prijavitelcu vsaj dovoliti, da jo razdeli skladno s pogoji, ki jih določi notranje zakonodajstvo, pridrževaje kot datum vsake razdeljene prijave datum prvotne prijave in, če je mogoče, korist prvenstvene pravice.

Člen 4. bis.

Patenti, ki jih zahtevajo v raznih državah pogodnicah pripadniki zveze, so nezavisni od patentov, dobljenih za isti izum v drugih državah, ki pripadajo zvezi ali ne.

To odredbo je treba razumeti v absolutnem zmislu, namreč tako, da so patenti, zahtevani v roku prvenstvene pravice, nezavisni tako glede vzrokov uničitve in izgube veljavnosti kakor tudi glede normalnega trajanja.

Ta odredba se uporablja na vse patente, obstoječe v trenutku, ko stopi odredba v veljavo.

Prav to velja, če pristopijo nove države, za patente, obstoječe pri obeh strankah ob času tega pristopa.

Člen 5.

Če uvažajo predmete, izdelane v eni ali drugi zvezni državi, lastniki patenta v državo, v kateri se je patent izdal, se zaradi tega ne izgubi pravica.

Vendar pa ima vsaka država pogodnica možnost, uporabiti zakonite ukrepe, da prepreči zlorabe, ki bi utegnile nastati z uporabljanjem izključne pravice, podeljene s patentom, n. pr. z neukoriščanjem.

Ti ukrepi smejo določiti izgubo patenta, če podelitev prisilnih licenc ne zadošča, da bi se preprečile te zlorabe.

V nobenem primeru ne sme biti patent predmet takih ukrepov, preden potečejo najmanj tri leta od dne, ko je bil podeljen, ali pa če se lastnik izpriča z zakonitimi opravičbami.

Zaščita industrijskih vzorcev in modelov ne sme biti zadeta s kakršnimkoli prestankom zbog uvoza predmetov, ki so isti kakor zaščiteni predmeti.

Za priznanje pravice se ne zahteva noben znak in nobena zabeležka registracije na proizvodu.

Če je v državi uporabljanje registriranega žiga obvezno, se sme razveljaviti registracija samo po primernem roku in če interesent ne opraviči vzrokov svojega nedela.

Člen 5. bis.

Naknadni rok, ki mora znašati najmanj tri mesece, se dovoli za plačilo taks, določenih za vzdrževanje pravice industrijske svojine, proti doplačilu naknadne takse, če zahteva narodno zakonodajstvo tako takso.

Razen tega se zavezujejo države pogodnice, določiti naknadni rok najmanj šestih mesecev ali pa določiti upostavitvev patenta, ki je izgubil zaščito, ker se niso plačale takse; vendar pa se ravna ti ukrepi po pogojih, določenih z notranjim zakonodajstvom.

Člen 5. ter.

V nobeni državi pogodnici se ne smatra, da poseza v pravice patenta:

1.) uporabljanje sredstev, ki so predmet njegovega patenta, na ladjah drugih zveznih držav, v trupu ladje, v strojih, sredstvih za plovitev, aparatih in drugih potrebščinah, če bi priplule te ladje začasno

ali slučajno v vode dotične države, s pridržkom, da se uporabljajo ta sredstva tu izključno za potrebe ladje;

2.) uporabljanje sredstev, ki činijo predmet patenta, pri konstrukcijah ali funkcioniranju aparatov za gibanje po zraku ali po zemlji drugih zveznih držav ali akcesorijev teh aparatov, če bi pripluli začasno ali slučajno v to državo.

Člen 6.

Vsak trgovinski ali tvorniški žig, pravilno registriran v izvorni državi, se sprejme ob prijavi in zaščiti v ostalih zveznih državah tak, kakršen je.

Vendar pa se smejo odkloniti ali oglasiti za neveljavne:

1.) Žigi, ki so takega značaja, da utegnejo škodovati pridobljenim pravicam tretjih oseb v državi, v kateri se zaščita zahteva.

2.) Žigi brez značilne oznake ali izključno sestavljeni iz znakov ali oznamenil, ki bi utegnili služiti v trgovini za to, da označijo vrsto, kvaliteto, količino, namen, vrednost, izvorni kraj proizvodov ali čas proizvodnje, ali ki so postali udomačeni v navadnem govoru ali v rednih in stalnih navadah trgovine države, kjer se zaščita zahteva.

Ko se ocenja značilnost oznake za žig, je treba vzeti v poštev vse dejanske okoliščine, zlasti, koliko časa se bo žig uporabljal.

3.) Žigi, ki nasprotujejo npravnosti ali javnemu redu.

Določeno je, da se žig ne smatra za nasprotnega javnemu redu edino zato, ker ne ustreza izvestni odredbi zakonodajstva o žigih, razen če se tudi ta odredba sama tiče javnega reda.

Za izvorno državo se smatra:

zvezna država, kjer ima prijavitelj resno in dejansko industrijsko ali trgovinsko podjetje in, če nima takega podjetja, zvezna država, kjer ima svoje bivališče, in če nima bivališča v zvezi, država njegovega pripadništva, ako je pripadnik zvezne države.

Če se obnovi registracija žiga v izvorni državi, to nikoli ne provzroči obveznosti, da bi se obnovila registracija v drugih zveznih državah, kjer bi bil ta žig registriran.

Korist iz prvenstva ostane pridobljena za žige, prijavljene v roku člena 4., celo, če bi nastopila registracija v izvorni državi šele po poteku tega roka.

Odredba prvega odstavka ne izključuje pravice, zahtevati od prijavitelja potrdilo o pravilni registraciji, ki ga je izdalo pristojno oblastvo izvorne države; toda za to potrdilo se ne sme zahtevati overovitev.

Člen 6. bis.

Države pogodnice se zavezujejo, odkloniti ali razveljaviti bodisi uradoma, če to dopušča zakonodajstvo države, bodisi na interesentovo zahtevo registracijo tvorniškega ali trgovinskega žiga, ki bi bil taka reprodukcija ali imitacija, da bi utegnil provzročiti zmedo z žigom, glede katerega bi smatralo pristojno oblastvo registracije, da je v tej državi notorično znan kot žig, ki že pripada pripadniku druge države pogodnice ter se uporablja za proizvode iste vrste ali podobne vrste.

Dati je treba najmanjši rok treh let za zahtevo, da se taki žigi izbrisajo. Rok teče od dne, ko se je žig registriral.

Za zahtevo, da se izbrisajo žigi, registrirani zlo namerno, se rok ne določa.

Člen 6. ter.

Države pogodnice pristajajo, če ni dovolitve pristojnih oblastev, odkloniti ali razveljaviti registracijo in zabraniti s prikladnimi sredstvi uporabljanje — bodisi v obliki tvorniških ali trgovinskih žigov, bodisi kot sestavne dele teh žigov — grbov, zastav ali drugih državnih amblemov držav pogodnic, uradnih znakov in punc za kontrolo in garancijo, usvojenih po njih, kakor tudi vsako imitacijo v heraldičnem pogledu.

Prepoved uradnih znakov in punc za kontrolo ali garancijo se uporablja samo, če bi bili žigi, ki bi jih obsežali, namenjeni za to, da se uporabljajo na blago iste vrste ali podobne vrste.

Za uporabljanje teh odredb pristajajo države pogodnice na to, da priobčijo recipročno druga drugi po mednarodnem uradu v Bernu listo državnih amblemov, uradnih znakov in punc za kontrolo in garancijo, ki jih žele ali jih bodo želele postaviti v neomejenem zmislu ali v izvestnih mejah pod zaščito tega člena, kakor tudi vsake poznejše izpremembe, izvršene v tej listi. Vsaka država pogodnica dá občinstvu priobčene liste v primernem času na razpolago.

Vsaka država pogodnica sme priobčiti v dvanajstih mesecih od dne, ko prejme notifikacijo, prizadeti državi po mednarodnem uradu v Bernu svoje eventualne ugovore.

Ukrepi, določeni v prvem odstavku za državne ambleme, ki so notorično znani, se uporabljajo samo na žige, registrirane po podpisu tega akta.

Glede državnih amblemov, ki ne bi bili notorično znani, in glede uradnih znakov in punc se uporabljajo te odredbe samo na žige, registrirane v več nego dvomesečnem času po prejemu notifikacije, določene s tretjim odstavkom.

Če gre za zlo namero, imajo države možnost, izbrisati celo žige, ki so bili registrirani pred podpisom tega akta in ki obsežajo državne ambleme, znake in punc.

Pripadniki vsake države, ki bi bili pooblašteni, uporabljati ambleme države, znake in punc svoje države, jih smejo uporabljati celo, če je kaj podobnosti z onimi iz druge države.

Države pogodnice se zavezujejo, da prepovedo v trgovini nedopuščen uporabljanje državnih grbov drugih držav pogodnic, če bi bilo to uporabljanje tako, da bi zavedlo v zmoto glede izvora proizvodov.

Predhodne odredbe ne ovirajo držav, odkloniti ali razveljaviti z uporabo št. 3. drugega odstavka, člena 6., žige, ki obsežajo brez dopustila grbe, zastave, odlike in druge državne ambleme ali uradne znake in punc, ki jih je usvojila država zase.

Člen 7.

Narava proizvoda, na katerega se postavlja tvorniški ali trgovinski žig, ne sme nikoli ovirati registracije žiga.

Člen 7. bis.

Države pogodnice se zavezujejo, registrirati in zaščititi žige, pripadajoče združbam, katerih obstoj ne nasprotuje zakonu izvorne države, celo če nimajo te združbe trgovinskega ali industrijskega podjetja.

Vsaka država pa določi posebne pogoje, ob katerih se dopušča združbi zaščita njenih žigov.

Člen 8.

Trgovinsko ime se zaščiti v vseh zveznih državah, ne da bi bila za to obvezna prijava ali registracija, najsi je to ime del tvorniškega ali trgovinskega žiga ali ne.

Člen 9.

Vsak proizvod, ki ima brezpravno tvorniški ali trgovinski žig ali trgovinsko ime, se zapleni ob uvozu v onih zveznih državah, v katerih ima ta žig ali to trgovinsko ime pravico do zakonite zaščite.

Zaplemba se izvrši prav tako v državi, kjer se je nedopustno postavil žig ali postavilo ime, ali v državi, v katero se proizvod uvozi.

Zaplemba se izvrši na zahtevo bodisi državnega tožitelja, bodisi kateregakoli pristojnega oblastva, bodisi prizadete stranke, fizične ali moralne osebe, po notranjem zakonodajstvu vsake države.

Oblastva niso zavezana, izvršiti zaplembe, če gre za tranzit.

Če zakonodajstvo države ne dopušča zaplembe ob uvozu, se nadomesti zaplemba s prepovedjo uvoza ali z zaplembo v notranjosti.

Če zakonodajstvo države ne dopušča ne zaplembe ob uvozu ne prepovedi uvoza ne zaplembe v notranjosti, se nadomesti ti ukrepi, pričakovanje, da se izpremeni to zakonodajstvo skladno z načini in sredstvi, ki jih zajamčuje zakon dotične države v podobnem primeru svojim državljanom.

Člen 10.

Odredbe prednjega člena se uporabljajo na vsak proizvod, ki nosi lažno, kot oznako izvora, ime določenega kraja ali posebne države, če se pridoda ta označba fiktivnemu ali izposojenemu imenu s slepilno namero.

Za prizadeto stranko se smatra, bodisi to fizična ali moralna oseba, vsak proizvajalec, fabrikant ali trgovec, ki je angažiran v proizvodnji, fabrikaciji ali trgovini tega proizvoda in ki je nastanjen bodisi v kraju, lažno označenem za kraj izvora, bodisi v okolici, v kateri je ta kraj, bodisi v lažno označeni državi.

Člen 10. bis.

Države pogodnice se zavezujejo, zavarovati pripadnikom zveze dejansko zaščito zoper nelojalno konkurenco.

Akt nelojalne konkurence je vsak akt konkurence, ki nasprotuje poštenim običajem v trgovini in industriji.

Zlasti se morajo prepovedati:

1.) kakršnakoli taka dejanja, ki utegnejo provzročiti s kakršnimkoli sredstvom zmedo s proizvodi izvestnega konkurenta;

2.) take lažne navedbe ob voditvi trgovine, ki diskreditirajo proizvode izvestnega konkurenta.

Člen 10. ter.

Države pogodnice se zavezujejo, zavarovati pripadnikom drugih zveznih držav ustrezna zakonska sredstva, da uspešno pobijajo vse čine, o katerih govore členi 9., 10. in 10. bis.

Razen tega se zavezujejo, odrediti ukrepe, da se dovoli sindikatom in združbam, ki predstavljajo prizadeto industrijo ali trgovino in katerih obstoj ne nasprotuje zakonom njih države, začeti pravdo pri sodišču ali pri pristojnih oblastvih, da se pobijajo dejanja, navedena v členih 9., 10. in 10. bis, v mejah, v katerih to dopušča zakon države, kjer se zahteva zaščita, sindikatom in združbam te države.

Člen 11.

Države pogodnice dajo po svojem notranjem zakonodajstvu začasno zaščito izumom, sposobnim za patentiranje, modelom za ukoriščenje, industrijskim vzorcem in modelom kakor tudi tvorniškim in trgovinskim žigom za proizvode, ki se prikazujejo na uradnih ali uradno priznanih mednarodnih razstavah, organiziranih na ozemlju ene izmed njih.

Ta začasna zaščita ne podaljšuje rokov člena 4. Če se pozneje uveljavlja prvenstvena pravica, sme računati administracija vsake države, da teče rok od dne, ko se je proizvod razstavil.

Vsaka država sme zahtevati za dokaz o istovetnosti razstavljenega predmeta in datuma o razstavitvi dokazilne akte, ki jih smatra za potrebne.

Člen 12.

Vsaka država pogodnica se zavezuje, ustanoviti posebno upravo za industrijsko svojino in centralo za obveščanje občinstva o patentih, modelih za ukoriščenje, industrijskih vzorcih ali modelih in tvorniških ali trgovinskih žigih.

Ta uprava bo izdajala uraden periodičen list.

Člen 13.

Mednarodni urad, ustanovljen v Bernu z imenom: Mednarodni urad za zaščito industrijske svojine (bureau international pour la protection de la propriété industrielle), je postavljen pod visoko pokroviteljstvo vlade švicarske konfederacije, ki mu predpisuje organizacijo in nadzira njegovo poslovanje.

Uradni jezik mednarodnega urada je francoski jezik.

Mednarodni urad zbira obvestila vseh vrst, ki se nanašajo na zaščito industrijske svojine, jih grupira in publicira. Proučuje vprašanja obče koristi, ki utegnejo zanimati zvezo, ter ureja na podstavi dokumentov, ki mu jih dajo na razpolago razne administracije, periodičen list v francoskem jeziku o vprašanjih, ki se nanašajo na predmet zveze.

Številke tega lista kakor tudi dokumenti, ki jih izda mednarodni urad, so razdeljeni med administracije zveznih držav v razmerju števila spodaj označenih udeležencev enot. Naknadni izvodi in dokumenti, ki jih zahtevajo omnjenjene administracije ali združbe ali poedinci, se morajo plačevati posebe.

Mednarodni urad je vsak čas na razpolago zveznim državam za dajanje posebnih obvestil, ki jih potrebujejo o vprašanjih glede mednarodne službe o industrijski svojini. Direktor mednarodnega urada izdaja o svojem uradovanju letno poročilo, ki se pošilja vsem zveznim državam.

Stroške mednarodnega urada trpe skupno države pogodnice. Do nove naredbe ne smejo presežati sto in dvajset tisoč švicarskih frankov na leto. Ta vsota se sme zvišati po potrebi s soglasnim sklepom ene izmed konferenc, določenih v členu 14.

Da se določi delež vsake države pri skupni vsoti stroškov, so razdeljene države pogodnice in one, ki pristopijo k zvezi pozneje, na šest razredov, izmed katerih se udeležuje vsak v razmerju izvestnega števila enot, namreč:

1. razred	25 enot;
2. razred	20 enot;
3. razred	15 enot;
4. razred	10 enot;
5. razred	5 enot;
6. razred	3 enote.

Ti koeficienti se pomnože s številom držav vsakega razreda; vsota produktov, dosežena na ta način, dá število enot, s katerim se razdele skupni stroški. Količnik določi znesek stroškovne enote.

Vsaka država pogodnica določi, ko vstopi v zvezo, razred, v katerega želi biti uvrščena.

Vlada švicarske konfederacije nadzira stroške mednarodnega urada, daje potrebne predjeme in določa letni račun, ki se pošilja vsem ostalim administracijam.

Člen 14.

Ta konvencija se bo občasno revidirala, da se vpišejo taki popravki, s katerimi se izpopolni sistem zveze.

V ta namen se bodo vršile izmenoma konference v eni izmed držav pogodnic med delegati zveznih držav.

Administracija države, v kateri naj zboruje konferenca, mora pripraviti s pripomočjo mednarodnega urada dela za te konference.

Direktor mednarodnega urada prisostvuje sejam konference ter se udeležuje razprav brez odločilnega glasu.

Člen 15.

Dogovorjeno je, da si pridržujejo države pogodnice vzajemno pravico, sklepati ločeno, med seboj, posebne arrangemente za zaščito industrijske svojine, kolikor ti arrangementi ne nasprotujejo odredbam te konvencije.

Člen 16.

Države, ki se niso udeležile te konvencije, ji smejo pristopiti na svojo zahtevo.

Ta pristop se priobči po diplomatski poti vladi švicarske konfederacije, ta pa ga priobči vsem ostalim.

Ta pristop ima za posledico popoln sprejem vseh odredb in udeležbo pri vseh koristih, določenih s to konvencijo, ter učinkuje čez mesec dni po priobčitvi, ki jo učini vlada švicarske konfederacije ostalim zveznim državam, razen če ne določi pristopivša država poznejšega datuma.

Člen 16. bis.

Države pogodnice imajo pravico, vsak čas pristopiti k tej konvenciji za svoje kolonije, posesije, zavisne dežele in protektorate ali teritorije, ki jih upravljajo na podstavi mandata Društva narodov, ali za nekatere izmed njih.

V ta namen smejo podati ali občo izjavo, obsežajočo vse kolonije, posesije, zavisne dežele in protektorate in teritorije, o katerih govori prvi odstavek, ki so obsežene v konvenciji, ali izrečno označiti one, ki so obsežene v tem pristopu, ali pa se omejiti na označbo onih, ki so izključene.

Ta izjava se pošlje pismeno vladi švicarske konfederacije, ta pa jo priobči ostalim.

Države pogodnice smejo ob istih pogojih opovedati konvencijo za svoje kolonije, posesije, zavisne dežele in protektorate ali za teritorije, o katerih govori prvi odstavek, ali pa za nekatere izmed njih.

Člen 17.

Izvrševanje vzajemnih obveznosti, navedenih v tej konvenciji, je zavisno, kolikor zahteva potreba, od izpolnjevanja formalnosti in ustavnih pravil onih držav pogodnic, ki jih morajo izvršiti, kar se zavezujejo storiti v najkrajšem roku.

Člen 17. bis.

Konvencija velja za nedoločen čas do poteka enega leta od dne, ko se odpove.

Ta odpoved se mora poslati vladi švicarske konfederacije. Učinek ima samo proti oni državi, ki jo je učinila; za ostale države pa ostane konvencija izvršna še nadalje.

Člen 18.

Ta akt se ratificira in njegove ratifikacije se deponirajo v Haagu najkasneje do dne 1. maja 1928. V veljavo stopi med državami, ki bi ga ratificirale, mesec dni po tem datumu. Če pa ga prej ratificira najmanj šest držav, stopi v veljavo med temi državami, ko priobči polog šeste ratifikacije tem državam vlada švicarske konfederacije, in za države, ki bi ga ratificirale pozneje, čez mesec dni po priobčitvi vsake teh ratifikacij.

Ta akt nadomešča v odnošajih med državami, ki bi ga ratificirale, pariško konvencijo zveze iz leta 1883., revidirano v Washingtonu dne 2. junija 1911., in končni zapisnik, ki ostaneta v veljavi v odnošajih z državami, ki ne bi ratificirale tega akta.

Člen 19.

Ta akt se podpiše edino v enem izvodu, ki se deponira v arhivu holandske vlade. En overovljen prepis pošlje ta vlada vsaki vladi držav pogodnic.

V potrditev tega so dotični pooblaščenici podpisali ta akt.

Sestavljen v Haagu edino v enem izvodu dne 6. novembra 1925.

Za Nemčijo:

Vietinghoff s. r.
v. Specht s. r.
Klauer s. r.
Albert Osterrieth s. r.

Za Avstralijo:

C. V. Watson s. r.

Za Avstrijo:

Dr. Karl Duschaneck s. r.
Dr. Hans Fortwängler s. r.

Za Belgijo:

Capitaine s. r.
Louis André s. r.
Thomas Braun s. r.
D. Coppieters s. r.

Za Združene države Brazilije:

J. A. Barboza Carneiro s. r.
Carlos Americo Barbosa de Oliveira s. r.

Za Kanado:

Frederick H. Palmer s. r.

Za Kubo:

R. de la Torre s. r.

Za Dansko:

N. J. Ehrenreich Hansen s. r.

Za svobodno mesto Gdansk:

St. Kozminski s. r.

Za republiko San Domingo:

C. G. de Haseth Cz. s. r.

Za Španijo:

Santiago Mendez de Vigo s. r.
Fernando Cabello Lapiedra s. r.
José Garcia Monge s. r.

Za Estonijo:

O. Aarmann s. r.

Za Združene ameriške države:

Thomas E. Robertson s. r.
Wallace R. Lane s. r.
Jo. Bailly Brown s. r.

Za Finsko:

Vrjö Saastamoinen s. r.

Za Francijo:

Ch. de Marcilly s. r.
Marcel Plaisant s. r.
Ch. Drouets s. r.
Georges Maillard s. r.

Za Veliko Britanijo in Severno Irsko:

H. Llewellyn Smith s. r.
A. J. Martin s. r.
A. Balfour s. r.

Za Madžarsko:

Elemér de Pompéry s. r.

Za svobodno državo Irsko:

G. O'Kelly de Gallagher s. r.

Za Italijo:

Domenico Barone s. r.
Letterio Labocetta s. r.
Mario Ghiron s. r.

Za Japan:

S. Sakikawa s. r.
N. Ito s. r.

Za Maroko:

Ch. de Marcilly s. r.

Za Združene države Mehike:

Julio Poulat s. r.

Za Norveško:

B. Wyller s. r.

Za Holandijo:

J. Alingh Prins s. r.
Bijleveld s. r.
Dijkmeester s. r.

Za Poljsko:

St. Kozminski s. r.
Frédéric Zoli s. r.

Za Portugalsko:

Bandeira s. r.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Dr. Janko Šuman s. r.
Mihailo Predić s. r.

Za Švedsko:

E. O. J. Björklund s. r.
H. Hjertén s. r.
Axel Hasselrot s. r.

Za Švico:

A. de Pury s. r.
W. Kraft s. r.

Za Sirijo in Veliki Liban:

Ch. de Marcilly s. r.

Za Češkoslovaško:

Báraček s. r.
Prof. dr. Karel Hermann-Otavský s. r.
Ing. Bohuslav Pavlušek s. r.

Za Tunis:

Ch. de Marcilly s. r.

Za Turčijo:

Mehmed Esad Bey s. r.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z razglasitvijo v «Službenih Novinah», ko se predhodno deponirajo ratifikacije.

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 19. junija 1928.

Aleksander s. r.

Minister za zunanje posle:	Predsednik ministrskega sveta:
dr. V. Marinković s. r.	Velja Vukićević s. r.

Minister za trgovino in industrijo:	(Podpisi vseh ostalih ministrov.)
dr. M. Spaho s. r.	

Videl in pritisknil državni
pečat

čuvav državnega pečata,

minister pravde:

Mil. Vujičić s. r.

L. S.

*

P r i p o m b a.

Pristop kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev h konvenciji za zaščito industrijske svojine je notificiral kraljevski poslanik v Bernu dne 29. avgusta 1928. po členu 16. konvencije za zaščito industrijske svojine.

Iz ministrstva za zunanje posle;

Pov. br. 10.531/28.

356.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

prolašamo in objavljamo vsem in vsakomur, da je sklenila narodna skupščina kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v LXV. redni seji, ki jo je imela dne 4. maja 1928. v Beogradu, in da smo Mi potrdili in potrjujemo

Zakon

o arrangementu glede mednarodnega registriranja tvorniških in trgovinskih žigov,
podpisanem v Haagu dne 6. novembra 1925.*

ki se glasi:

§ 1.

Odobruje se in zakonsko moč dobiva arrangement glede mednarodnega registriranja tvorniških in trgovinskih žigov, podpisan v Haagu dne 6. novembra 1925., ki se glasi:

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. septembra 1928., št. 223/LXXII. — Arrangement je priobčen v francoskem izvirniku in v srbskem prevodu.

Madridski arrangement

z dne 14. aprila 1891.

o mednarodnem registriranju tvorniških in trgovinskih žigov,

revidiran v Bruxellesu dne 14. decembra 1900., v Washingtonu dne 2. junija 1911. in v Haagu dne 6. novembra 1925.

Podpisani, pravilno pooblašeni po svojih vladah, smo določili sporazumno nastopno besedilo, ki nadomešča madridski arrangement z dne 14. aprila 1891., revidiran v Washingtonu dne 2. junija 1911.

Člen 1.

Pripadniki vsake države pogodnice smejo zavarovati v vseh ostalih državah zaščito svojih tvorniških in trgovinskih žigov, registriranih v izvorni državi, z registracijo omenjenih žigov pri mednarodnem uradu v Bernu, ki se izvrši s posredovanjem administracije izvirne države.

Za tolmačenje izraza «izvirna država» služi ustrezeni predpis člena 6. obče unijske konvencije za zaščito industrijske svojine.

Člen 2.

S pripadniki držav pogodnic se izenačujejo oni podaniki ali državljani držav, katere niso pristopile k temu arrangementu, ki izpolnjujejo na ozemlju ožje zveze, ustanovljene s to poslednjo, pogoje, določene s členom 3. obče konvencije.

Člen 3.

Vsaka prošnja, s katero se zahteva mednarodna registracija, se mora vložiti na obrazcu, predpisanim s pravilnikom za izvrševanje, in administracija izvirne države žiga overovi, da se navedbe v prošnji ujemajo z navedbami narodnega registra.

Če zahteva prijavitelc barvo kot karakterističen element svojega žiga, mora:

1.) to izjaviti in dodati prijavi pripombo, označujočo barvo ali sestavo barv, ki jo zahteva;

2.) priložiti prošnji v barvi izvode omenjenega žiga, ki se pridajo priobčitvam mednarodnega urada. Število teh izvodov se določi s pravilnikom za izvrševanje.

Mednarodni urad registrira takoj žige, predložene po predpisih člena 1. To registracijo priobči nemudoma raznim administracijam. Registrirani žigi se objavijo v periodičnem listu, ki ga izdaja mednarodni urad, s pomočjo označb, ki jih imajo prošnje za registracijo, in klišēja, ki ga predloži prijavitelc.

Zaradi potrebnega razglasa registriranih žigov v državah pogodnicah dobi vsaka administracija od mednarodnega urada brezplačno toliko izvodov zgoraj omenjene publikacije, kolikor jih zahteva. To objavljanje se smatra v vseh državah pogodnicah za popolnoma zadostno in prijavitelc ne sme zahtevati nobenega drugega.

Člen 4.

Ko se tako izvrši registracija pri mednarodnem uradu, je zaščita žiga v vsaki državi pogodnici ista, kakor bi bil žig registriran neposredno v tej državi.

Vsak žig, ki je bil predmet mednarodne registracije, uživa prvenstveno pravico, določeno s členom 4. obče konvencije, ne da bi bilo treba izpolniti formalnosti, navedene pod črko d) tega člena.

Člen 4. bis.

Če registrira žig, že registriran v eni ali več državah pogodnicah, pozneje mednarodni urad na ime istega lastnika ali njegovega pravnega naslednika, se smatra, da nadomešča mednarodna registracija prejšnje narodne registracije, ne da bi se s tem kršile pravice, pridobljene z registracijo v državi sami.

Člen 5.

V državah, kjer to dopušča njih zakonodajstvo, je administracijam, ki jim mednarodni urad priobči registracijo izvestnega žiga, na izvolji izjaviti, da se temu žigu ne more odobriti zaščita na njih ozemlju. Taka odklonitev se sme izvesti samo ob pogoju in na podstavi odredb obče konvencije, ki bi se uporabljale tudi ob registraciji domačega žiga.

Administracije, ki hočejo ukoriščati to pravico, morajo priobčiti odklonitve z razlogi vred mednarodnemu uradu v roku, ki ga določa njih narodni

zakon, in najkasneje pred potekom enega leta od dne, ko se je izvršila mednarodna registracija.

Mednarodni urad pošlje nemudoma po en izvod tako priobčene odklonitve administraciji izvirne države in lastniku žiga ali njegovemu zastopniku, če ga je omenjena administracija prijavila uradu. Interesentu pristojne isti pritožbeni pripomočki, kakor bi bil prošnja za zaščito direktno sam predložil v državi, kjer se je zaščita odklonila.

Smatra se, da so administracije, ki niso poslale mednarodnemu uradu v zgoraj omenjenem največ enoletnem roku nobene pripombe, odobrile registracijo žiga.

Člen 5. bis.

Dokazila o zakoniti uporabi izvestnih elementov, ki jih imajo žigi, kakor n. pr. grbov, ščitov, portretov, častnih znakov, naslovov, trgovinskih imen ali imen drugih oseb, ki niso imena dotičnega prijavitelca, ali drugi podobni vpisi, ki bi jih mogle zahtevati administracije držav pogodnic, se opravi, razen potrdila administracije izvirne države, vsakega drugega potrdila ali druge legalizacije.

Člen 5. ter.

Mednarodni urad izda vsakomur, ki to zahteva, proti plačilu takse, določene s pravilnikom za izvrševanje, prepis pripomb, vpisanih v register, ki se nanašajo na določeni žig.

Proti plačilu takse sme urad prav tako prevzeti poizvedovanje po anterioriteti med mednarodnimi žigi.

Člen 6.

Zaščita, ki izvira iz registracije pri mednarodnem uradu, traja dvajset let od dne te registracije (s pridržkom onega, kar je določeno v členu 8., če je plačal prijavitelc samo del mednarodne takse); vendar pa se nanjo ni moči sklicevati v korist žiga, ki ne bi več užival zakonske zaščite v izvorni državi.

Člen 7.

Registracija se sme vedno obnoviti po odredbah členov 1. in 3. za novo dvajsetletno dobo od dne obnove.

Šest mesecev, preden poteče rok za zaščito, obvesti mednarodni urad o tem lastnika žiga tako, da mu pošlje uradno naznanilo o točnem dnevu, ko žig prestane.

Če se je žig, ki je prijavljen za obnovo, izpremenil v obliki, smejo administracije odkloniti registracijo kot obnovo žiga; ista pravica jim gre, če se je izpremenila označba blaga, za katerega naj se žig uporablja, razen če ne izjavi prizadeta oseba na ugovor, ki ga ji je poslal mednarodni urad, da se odreka zaščiti za drugo blago, razen za ono, ki je bilo v istem obsegu že označeno ob prejšnji registraciji.

Če se žig ne sprejme kot obnovljen, se smejo vpoštevati pravice anterioritete ali druge pravice, pridobljene s prejšnjo registracijo.

Člen 8.

Administracija izvirne države določi po svoji izvolji ter pobira v svojo korist narodno takso, ki jo zahteva od lastnika žiga, za katerega se zahteva mednarodna registracija.

S to takso je treba plačati mednarodno takso (v švicarskih frankih) sto in petdeset frankov za prvi žig in sto frankov za vsak naslednji žig, deponiran istočasno pri mednarodnem uradu na ime istega lastnika.

Prijavitcu je na izvolji, plačati ob mednarodnem vpisu samo takso sto frankov za prvi žig in pet in sedemdeset frankov za vsak naslednji žig, deponiran istočasno kakor prvi žig.

Če se prijavitelc okoristi s to možnostjo, mora plačati, preden poteče desetletni rok od dne mednarodnega vpisa, mednarodnemu uradu dopolnitev pet in sedemdeset frankov za prvi žig in petdeset frankov za vsak naslednji žig, deponiran istočasno kakor prvi žig; sicer izgubi po tem roku pravno dobroto svoje registracije. Šest mesecev pred potekom tega roka obvesti mednarodni urad lastnika žiga zaradi uporabe o točnem dnevu prestopa tako, da mu pošlje uradno naznanilo. Če se taksa ne dopolni pred potekom gorenjega roka pri mednarodnem uradu, izbriše ta urad žig, obvesti o izbrisu administracije ter ga objavi v svojem listu.

Če bi obsezala lista blaga, za katero se zahteva zaščita, nad sto besed, se registrira žig samo proti plačilu naknadne takse, ki se določi s pravilnikom za izvrševanje.

Letno vsoto raznih dohodkov, dobljenih z mednarodnimi registracijami, porazdeli mednarodni

urad na enake dele med države pogodnice, ko je odtegnil skupne stroške, provzročene z izvrševanjem tega arrangementa.

Če ne bi ena ali druga država še ratificirala tega revidiranega arrangementa v trenutku, ko stopi v veljavo, ima do dne svojega poznejšega pristopa pravico samo do porazdelitve presežka dohodkov, računjenih na podstavi starih taks.

Člen 8. bis.

Lastnik mednarodnega žiga se sme vsak čas odreči zaščiti v eni ali več državah pogodnic z izjavo, vročeno administraciji izvirne države žiga, da se pošlje mednarodnemu uradu, ki jo odpremi državam, katerih se tiče ta odpoved.

Člen 9.

Administracija izvirne države priobčuje mednarodnemu uradu uničitve, izbrise, odpovedi, prenose in druge izpremembe, ki se nanašajo na vpis zaščenega žiga.

Mednarodni urad vpiše te izpremembe v mednarodni register, jih priobči administracijam držav pogodnic ter jih razglasi v svojem listu.

Prav tako je treba postopati, če zahteva lastnik žiga, da se zmanjšaj lista proizvodov, na katero se uporablja.

Ti posli smejo biti združeni z vplačilom posebne takse, ki se predpiše s pravilnikom za izvrševanje.

Poznejša dodaja novega proizvoda na listi se dobi samo z novo prijavo, izvršeno po odredbah člena 3.

Zamena enega proizvoda za drugega se smatra za enako dodaji.

Člen 9. bis.

Če se prenese žig, vpisan v mednarodni register, na osebo, nastanjeno v drugi državi pogodnici, ne pa v izvorni državi žiga, mora priobčiti prenos mednarodnemu uradu administracija izvirne države. Ko je mednarodni urad dobil pristanek administracije, ki ji pripada novi lastnik, registrira prenos, ga priobči drugim administracijam ter ga razglasi v svojem listu, pri čemer objavi po možnosti tudi dan, ko se je vpisal žig v novi izvorni državi, in številko tega vpisa.

Ne registrira se noben prenos žiga, vpisan v mednarodni register in izvršen v korist osebe, ki ni sposobna, deponirati mednarodnega žiga.

Člen 9. ter.

Predpisi členov 9. in 9. bis, ki se nanašajo na prenose, nikakor nimajo učinka, da bi izpremenili zakonodajstva držav pogodnic, ki prepovedujejo prenos žiga brez istočasne cesije industrijskega ali trgovinskega podjetja, čigar proizvode naj žig razlikuje.

Člen 10.

Administracije določijo s skupnim sporazumom podrobnosti, ki se nanašajo na izvrševanje tega arrangementa.

Člen 11.

Države zveze za zaščito industrijske svojine, ki se niso udeležile tega arrangementa, mu smejo pristopiti na svojo prošnjo in na način, predpisan z občo konvencijo.

Čim se mednarodni urad obvesti, da je izvestna država ali ena njenih kolonij pristopila k temu arrangementu, pošlje po členu 3. administraciji te države kolektivno priobčilo žigov, ki uživajo v tem trenutku mednarodno zaščito.

To priobčilo zavaruje samo po sebi omenjenim žigom koristi prednjih odredb na ozemlju države, ki pristopa k arrangementu, in od dne njegove predložitve teče enoletni rok, v katerem sme podati prizadeta administracija izjavo, določeno s členom 5.

Vsekakor sme izjaviti vsaka država, ki pristopi k temu arrangementu, da bo uporabljanje tega arrangementa omejeno na žige, ki se registrirajo po dnevu, od katerega velja pristop, razen kar se tiče mednarodnih žigov, ki so bili že prej predmet istovetne še obstoječe narodne registracije in ki se neposredno priznajo na zahtevo prizadetih oseb.

Ta izjava opraviča mednarodni urad, izvršiti zgoraj omenjeno kolektivno priobčilo. Urad se omeji na priobčilo žigov, v katerih korist bi se mu poslala prošnja, s potrebnimi podatki, da se ukoristi izjema, določena v prednjem odstavku, v enem letu od dne, ko je nova država pristopila.

Člen 12.

Ta arrangement se ratificira in ratifikacije se izroče v Haagu najkasneje do dne 1. maja 1928.

V veljavo stopi mesec dni po poteku tega roka ter ima isto moč in isto trajanje kakor obča konvencija.

Ta akt nadomešča v odnosih držav, ki ga ratificirajo, madridski arrangement iz leta 1891., revidiran v Washingtonu dne 2. junija 1911. Vendar pa ostane v veljavi glede odnosov z državami, ki ne bi ratificirale tega akta.

V potrditev tega so pooblašenci vsake države pogodnice podpisali ta arrangement.

Sestavljeno v Haagu v enem izvodu, dne 6. novembra 1925.

Za Nemčijo:

Vietinghoff s. r.
v. Specht s. r.
Klauser s. r.
Albert Osterrieth s. r.

Za Avstrijo:

Dr. Karl Duschaneck s. r.
Dr. Hans Fortwängler s. r.

Za Belgijo:

Capitaine s. r.
Louis André s. r.
Thomas Braun s. r.
D. Coppeters s. r.

Za Združene države Brazilije:

J. A. Barboza Carneiro s. r.
Carlos Americo Barbosa de Oliveira s. r.

Za Kubo:

R. de la Torre s. r.

Za svobodno mesto Gdansk:

St. Kozminski s. r.

Za Španijo:

Santiago Mendez de Vigo s. r.
Fernando Cabello Lapiedra s. r.
José Garcia Monge s. r.

Za Francijo:

Ch. de Marcilly s. r.
Marcel Plaisant s. r.
Ch. Drouets s. r.
Georges Maillard s. r.

Za Madžarsko:

Elemér de Pompéry s. r.

Za Italijo:

Domenico Barone s. r.
Letterio Labocetta s. r.
Mario Ghiron s. r.

Za Maroko:

Ch. de Marcilly s. r.

Za Združene države Mehike:

Julio Poulat s. r.

Za Holandijo:

J. Alingh Prins s. r.
Bijleveld s. r.
Dijkmeester s. r.

Za Portugalsko:

Bandeira s. r.

Za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Dr. Janko Šuman s. r.
Mihailo Predić s. r.

Za Švico:

A. de Pury s. r.
W. Kraft s. r.

Za Češkoslovaško:

Báraček s. r.
Prof. dr. Karel Hermann-Otavský s. r.
Ing. Bohuslav Pavlušek s. r.

Za Tunis:

Ch. de Marcilly s. r.

Za Turčijo:

Mehmed Esad Bey s. r.

Priloga.

Pravilnik

za izvrševanje arrangementa glede mednarodnega registriranja tvorniških in trgovinskih žigov,
revidiran v Haagu dne 6. novembra 1925.

Člen 1.

Vsako prošnjo, s katero se zahteva mednarodna registracija tvorniškega ali trgovinskega žiga na podstavi revidiranega arrangementa z dne 14. aprila

1891., mora poslati lastnik žiga administraciji izvorne države v obliki, ki jo predpiše ta država v svojem posebnem pravilniku.

Člen 2.

Ko se žig pravilno registrira v izvorni državi, pošlje administracija te države mednarodnemu uradu za industrijsko svojino v Bernu:

A. V dveh izvodih prošnjo za registracijo, ki mora obsežati posebno predstavo žiga samo v črni obliki, dobljeni z odtiskom klišeja, ki se doda prijavi. Ta prošnja mora biti sestavljena na obrazcu, ki ga da mednarodni urad, ter mora biti redigirana v francoskem jeziku. Obrazec izpolni administracija izvorne države ali pa poskrbi, da se izpolni po predpisih. V prošnji je treba označiti:

- 1.) ime lastnika žiga;
- 2.) njega naslov, če pa je označenih več naslovov, oni, na katerega je treba pošiljati priobčila;
- 3.) v eventualnem primeru zastopnikovo ime in njega naslov;
- 4.) proizvode ali blago, ki jim je žig namenjen (precizna označba vrst proizvodov brez velikega podrobnega naštevanja);
- 5.) datum poslednjega vpisa (registracije ali obnove) žiga v izvorni državi in njega zaporedno številko;
- 6.) če obstoji prejšnja mednarodna registracija, datum in številko žiga.

B. Kliše žiga za njega tipografsko razmnožitev v publikaciji, ki jo izvrši mednarodni urad. Ta kliše mora točno reproducirati žig, tako da se jasno razločujejo vse podrobnosti na reprodukciji; imeti ne sme manj nego 15 milimetrov in ne več nego 10 centimetrov bodisi v dolžini, bodisi v širini. Točna debelina klišeja mora znašati 24 milimetrov, t. j. ustrezati mora višini tiskarskih črk. Ta kliše se čez dve leti, ko se je razglasil, vrne lastniku žiga ob njegovih stroških, če ga zahteva. Vsak kliše, ki se ne zahteva, se na koncu tretjega leta uniči.

Obrazec prošnje za registracijo mora imeti označene prednje odredbe kakor tudi razpredelek, v katerem označi administracija izvorne države, ali lastnik žiga želi, da se mu kliše vrni ali ne.

C. Če zahteva prijavitelj barvo kot karakterističen znak svojega žiga: na papirju štirideset izvodov reprodukcije v barvi žiga, katere dimenzije naj ne bodo večje nego dvajset centimetrov strani. Eden teh izvodov mora biti prilepljen na vsako prošnjo za registracijo ob strani črnega odtiska. Če je sestavljen ta žig iz več ločenih delov, morajo biti združeni in nalepljeni za vsakega štiridesetih izvodov na list trdega papirja. Prošnja mora obsežati kratko pripombo v francoskem jeziku, ki označuje z golj zahtevano barvo ali kombinacijo barv za glavne dele žiga. Če se eden ali drug izmed pogojev, ki se nanašajo na barvo, ne izpolni, pristopi mednarodni urad k registraciji žiga in k njega notifikaciji, ne da bi vpošteval barvo, ako prijava ne bi ustrezala gorenjim predpisom do roka, ki ga je določil urad.

D. Znesek mednarodne takse, če ga ni poslal lastnik žiga že vnaprej in naravnost mednarodnemu uradu. Ta znesek se mora položiti v gotovini pri mednarodnem uradu ali pa poslati po poštni nakaznici ali z vplačilom na račun njegovega poštnege čeka ali s čekom, izdanim na izvestno banko v Bernu. Vsako plačilo mora biti označeno z imenom in stanoviščem lastnika žiga.

V prošnjah za registracijo je treba precizirati, katerega dne, v kakšni obliki in kdo bo izvršil ta plačila; prav tako je treba označiti v njih, ali se je obenem plačala mednarodna taksa za dvajset ali samo za prvih deset let.

Če obseza žig napise v jeziku ali črke, ki so vobče malo znane, se sme zahtevati od lastnika žiga, naj priloži mednarodni prijavi dvanajst izvodov prevoda teh napisov v francoskem jeziku, da se s tem pospeši preizkus žiga v posrednih državah.

V eventualnem primeru in v isti namen se prepušča administraciji izvorne države, potrditi na prošnji za registracijo, da je prijavitelj pri njej izpričal pravico, uporabljati grb, portret, odliko ali ime tretje osebe, ki figurira na žigu.

Obrazec za zahteve mednarodne registracije pošilja mednarodni urad administracijam brezplačno.

Za obnovo mednarodne registracije se vrše iste operacije kakor za prvotno registracijo.

Člen 2. bis.

Če ugotovi mednarodni urad, da je prošnja za registracijo nepopolna ali nepravilna, je upravičen,

odložiti registracijo tega žiga; vendar pa mora o tem takoj obvestiti prizadeto administracijo, ki mora priobčiti mednarodnemu uradu, ali je treba prošnjo predručiti, umekniti ali pa obdržati.

Držec se iste procedure, sme mednarodni urad zlasti odložiti registracijo:

- 1.) če ima prošnja oznake preveč nedoločenih proizvodov, kakor «razno blago», «in drugi proizvodi», zlasti pa kratice «itd.»;
- 2.) če niso na prejetem klišeju zadosti razločno odtisnjeni elementi žiga;
- 3.) če ima žig znak križa, ki se utegne smatrati za «Rdeči križ»; da pa se preprečijo neizbežne odklonitve, naj se izposluje od lastnika žiga predhodna izjava, da se žig ne bo uporabljal ne v rdeči ne v podobni barvi.

Če se prijava te vrste ne uredi v šestih mesecih, je mednarodni urad upravičen, določiti prav tako dolg rok, da se stvar dokonča. O tem obvesti lastnika ali njegovega zastopnika kakor tudi administracijo, ki je zahtevala registracijo. Ta roka tečeta od dne, ko je mednarodni urad ukrenil priobčitev. Če ta roka potečeta in ne dospe do takrat noben odgovor k uradu, se sme smatrati prijava za opuščeno in takse se vrnejo prijavitelju po odbitku največ 20 frankov.

Če predstavlja prošnja za registracijo, ki je bila vložena nepopolna ali nepravilna, del kolektivne prijave več žigov, se zadrži vsa kolekcija od registracije, ako dotična administracija ali lastnik žiga ne pooblasti mednarodnega urada, da sme smatrati to prošnjo za izločeno iz kolektivne prijave in ravnanje z njo kakor z ločeno.

Člen 3.

Mednarodni urad vpiše nemudoma žig v register, ki ima odtisk žiga in obseza te-le oznake:

- 1.) zaporedno številko žiga;
- 2.) ime lastnika žiga;
- 3.) njega naslov;
- 4.) proizvode ali blago, na katere se žig uporablja;
- 5.) izvorno državo žiga;
- 6.) datum poslednjega vpisa (registracije ali obnove) in zaporedno številko v izvorni državi;
- 7.) oznake, ki se nanašajo na zahteve za zaščito barve, na prejšnjo mednarodno registracijo, omejeno o priliki nove prijave itd.;
- 8.) datum registracije pri mednarodnem uradu;
- 9.) datum priobčila administracijam in publikacije;
- 10.) pripombe, ki se nanašajo na stanje žiga, kakor n. pr. odklonitev zaščite, omejitev, prenosi, odpovedi, izbrisi itd.

Člen 4.

Ko se izvrši vpis v register, potrdi mednarodni urad na obeh izvodih prošnje, pod katerim datumom in pod katero številko se je izvršila registracija, ter opremi oba s svojim podpisom in pečatom. Eden teh izvodov ostane v arhivu urada, drugi pa se vrne administraciji izvorne države, ki ga pošlje, ko je sprejela na znanje vsa obvestila, lastniku žiga ali njegovemu zastopniku. Razen tega priobči mednarodni urad nemudoma administracijam, da se je registracija izvršila, ter pošlje vsaki izmed njih po eno tipografsko reprodukcijo žiga obenem z obvestili, označenimi pod št. 1.) do 8.) v členu 3.

V primeru, navedenem v členu 2. pod črko C, se priloži gorenjemu priobčilu izvod reprodukcije žiga v barvi.

Člen 5.

Mednarodni urad objavi žig v svojem listu «Les Marques Internationales». Ta publikacija obseza reprodukcijo žiga z obvestili, označenimi pod št. 1.) do 8.) v členu 3.

Vsaka administracija dobi od mednarodnega urada brezplačno toliko izvodov omenjenega lista, kolikor jih zahteva; vendar pa se brezplačno ne morejo pošiljati tudi številke, ki so izšle pred to formulirano zahtevo.

V začetku vsakega leta izda mednarodni urad razpredelnico, v kateri so označena v abecednem redu in za vsako državo pogodnico imena lastnikov žigov, ki so bili objavljeni v predhodnem letu.

Člen 6.

Priobčilo odklonitev, navedeno v členu 5. tega arrangementa, se mora poslati mednarodnemu uradu v treh enakoglasnih prepisih, ki so name-

njeni: eden omenjenemu uradu, drugi administraciji izvorne države in tretji lastniku žiga ali njegovemu zastopniku. To priobčilo, podano na obrazcu, mora označevati najmanj državo, ki je žig odklonila, datum, ko se je poročilo o odklonitvi odposlalo, in datum, ko se je žig mednarodno registriral, lastnikovo ime in stanovišče in motive za odklonitev. Priobčila o začasni odklonitvi morajo označevati rok, v katerem utegnejo interesi braniti svoje pravice.

Če je odklonitev motivirana z obstojem prej javljenega žiga, je treba precizirati v priobčilu narodni ali mednarodni žig, s katerim kolidira, ter označiti zlasti ime in stanovišče njegovega lastnika, datum njegove registracije in zaporedno številko. Faksimil mora priložiti priobčilu odklanjajoča administracija, in sicer vselej, kadar ga ima na razpolago.

Zadnja stran priobčila o odklonitvi mora navajati pregled vseh glavnih odredb zakona, ki se nanašajo na odklonitve; nadalje je treba na njej označiti rok za pritožbe zoper nje kakor tudi, pri katerem oblastvu naj se vloži pritožba.

Člen 7.

Izpremembe, ki nastopijo v vpisu žiga in ki so predmet priobčila, navedenega v členih 9. in 9. bis arrangementa, se morajo vpisati v register mednarodnega urada. Izvzema se primer, ko se prenos ne sme registrirati zato, ker se je učinil v korist osebe, ki nima pravice, prijaviti mednarodnega žiga, ali zato, ker se ni dobil pristanek administracije nove države, ki ji pripada prejemnik pravice.

Mednarodni urad priobčuje administracijam registrirane izpremembe ter jih razglašča v svojem listu.

Te odredbe se uporabljajo tudi, če je lastnik žiga premestil stanovišče iz ene države v drugo.

Če se prenos svojine ali stanovišče ne more registrirati, zahteva mednarodni urad od administracije stare izvorne države dovolitev, da se žig izbriše.

Člen 8.

Takse, ki so določene v členih 5. ter., 8. in 9. arrangementa in ki se plačujejo vobče vnaprej in vedno v švicarskih frankih, so določene tako-le:

A. Takse za prenose, modifikacije imen, izpremembe stanovišča, potrebne popravke ob pogreških, ki jih je učinil prijavitelj, omejitve proizvodov zbog opustitve ali zbog opustitve zaščite za eno ali več držav: 30 frankov od vsakega žiga in 10 frankov za vsak naslednji žig, ki pripada istemu lastniku in ki je predmet iste operacije in istega priobčila kakor prvi. V te takse so všteti: stroški za priobčila administracijam in, če je treba, za publikacijo teh operacij. Oproščene so takse: omejitve in opustitve, ki se pošiljajo istočasno s prošnjo za registracijo, obči izbriši, operacije, ki jih je treba zaradi obvestila o začasni odklonitvi ali zaradi sodne odločbe in one, ki so obsežene s prošnjo za obnovo.

B. Takse za prepise ali izpiske iz registra mednarodnih žigov znašajo 5 frankov za žig. Toda če se morejo na istem listu zbrati podatki, ki se nanašajo na več žigov, se zniža taksa razen za prvega na 2 franka za vsak naslednji žig. Če gre za več žigov, je treba označiti v zahtevah teh dokumentov, ali se zahtevajo podvojeni žigi za vsak žig ali eden za vse. Za vsak drug izpisek, vsako drugo potrdilo ali drugo poizvedbo (izvzemši one, ki so našteje pod C), ki se zahtevajo od mednarodnega urada poleg dokumentov, katerih izdajanje je obligatno, se pobira analogna taksa.

C. Taksa za poizvedbe o prejšnjem obstoju med registriranimi mednarodnimi žigi znaša 5 frankov od žiga. Če naj se izvrši poizvedba za več vrst proizvodov ali istočasno za žig iz slike in za žig iz besed ali če obseza žig iz slike več nego en bistven element, je ta taksa dvojna. To velja tudi, če prijavitelj ne precizira, na katero vrsto blaga naj se nanaša poizvedba, ali če pozabi priložiti narisek ali skico tega figurativnega žiga, o katerem želi biti obveščen. Mednarodni urad sme po svoji izvolji odložiti vse poizvedovanje in počakati pojasnilo, ki bi ga zahteval.

D. Če preseza lista proizvodov, za katero se zahteva zaščita, 100 besed, znaša zvišana taksa, določena v členu 8. arrangementa, 1 frank za vsako naknadno natisnjeno vrsto v listu «Les Marques Internationales» (ena vrsta ima navadno 8 do 10 besed).

Člen 9.

V začetku vsakega leta sestavi mednarodni urad račun stroškov, učinjenih v minulem letu za službo mednarodnega registriranja; znesek tega računa se odšteje od vsote dohodkov, presežek dohodkov pa se porazdeli na enake dele med vse države pogodnice, češ, da določijo države pogodnice z vzajemnim sporazumom druge modalitete za porazdelitev.

Člen 10.

Kolektivno priobčilo, kolikor je določeno v členu 11. arrangementa, obseza iste označbe kakor priobčila, določena v členih 4. in 7. tega pravilnika.

Člen 11.

Ta pravilnik stopi v veljavo obenem z arrangementom, na katerega se nanaša, ter ima isti rok trajanja. Vendar pa smejo vpisati administracije vanj, po predhodnih odredbah člena 10. omenjenega arrangementa, izpremembe, ki se jim zde potrebne, po proceduri, določen v naslednjem členu.

Člen 12.

Predloge za izpremembe tega pravilnika, ki jih formulira ena država pogodnica ali mednarodni urad, priobči urad administracijam, ki mu pošljejo svoja mnenja v šestih mesecih. Če je po tem roku predlog usvojila večina administracij in se nobena administracija ne izreče zoper izpremembo ali za izpremembo predlaganega besedila, stopi to besedilo v veljavo za vse države pogodnice čez tri mesece od dne, ko je mednarodni urad administracijam priobčil to odobritev.

§ 2.

Ta zakon stopi v veljavo, ko ga kralj podpiše, obvezno moč pa dobi z razglasitvijo v «Službenih Novinah», ko se predhodno deponirajo ratifikacije.

Našemu ministru za zunanje posle priporočamo, naj razglasi ta zakon, vsem Našim ministrom, naj skrbe za njegovo izvrševanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 19. junija 1928.

Aleksander s. r.

Minister za zunanje posle: dr. V. Marinković s. r.	Predsednik ministrskega sveta: Velja Vukićević s. r.
Minister za trgovino in industrijo: dr. M. Spaho s. r.	(Podpisi vseh ostalih ministrov.)

Videl in pritisnil državni pečat

čuvár državnega pečata,

minister pravde:

Mil. Vujčić s. r.

L. S.

Uredbe osrednje vlade.

357.

Pravilnik

**ministra za trgovino in industrijo
glede izpremembe naredbe z dne 7. februarja 1921. o postopanju pri zaščiti
predmetov industrijske svojine na pod-
stavi mednarodnih pogodb.***

Na podstavi § 163. zakona o zaščiti industrijske svojine z dne 17. februarja 1922., izpremenjenega z zakonom o njega izpremembah in dopolnitvah z dne 27. aprila 1928., predpisujem te-le izpremembe zgoraj omenjene naredbe.

Člen 1.

Naslov naredbe se izpreminja ter se glasi:
Pravilnik o postopanju pri zaščiti predmetov industrijske svojine na podstavi mednarodnih pogodb.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 26. septembra 1928., št. 223/LXXII. — Prvotni pravilnik glej v Uradnem listu z dne 12. marca 1921., št. 70/27.

Člen 2.

V vseh predpisih naredbe, kjer stoje besede: «uredba o zaščiti industrijske svojine», naj se nadomeste te besede z besedami: «zakon o zaščiti industrijske svojine; kjer pa stoji (v srbskem besedilu — op. ur.) beseda: «muštra», naj se nadomesti z besedo: «uzorak».

Člen 3.

Za členom 7. se dodaja oddelek II., ki se glasi:
II. Predpisi o začasni zaščiti predmetov industrijske svojine, razstavljenih na inozemskih mednarodnih razstavah.

Člen 8.

Razstavljalci na razstavah mednarodnega značaja, ki se prirejajo na ozemlju tuje države, podpisnice pariške konvencije iz leta 1883. o zaščiti industrijske svojine, po členu 11. iste konvencije, revidirane v Haagu leta 1925., uživajo iste pravice kakor razstavljalci na naših domačih razstavah glede pridobitve prvenstvene pravice, če zahtevajo to pravico v naši državi; vendar pa morajo izpolnjevati pogoje, določene v členih 9., 10. in 11. tega pravilnika.

Člen 9.

Da uživajo razstavljalci pravico iz člena 8. tega pravilnika, mora zahtevati uprava inozemske mednarodne razstave s posebno prošnjo od ministra za trgovino in industrijo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev odločbo, s katero se proglasi razstava za razstavo, ki se sme koristiti s členom 11. pariške konvencije.

Uprava razstave mora priložiti prošnji tudi potrdilo pristojnih oblastev države, v kateri se razstava odvarja, da je ta razstava uradna ali da se za tako priznava v tej državi.

Razen tega je treba priložiti prošnji potrdilo, da je razstava mednarodnega značaja, in naglasiti, od katerega do katerega dne se bo vršila.

Člen 10.

Ukoriščaje gorenje odredbe, morajo razstavljalci na takih mednarodnih tujih razstavah, ko zahtevajo priznanje prvenstvene pravice, določene s §§ 90., 107. in 113. zakona o zaščiti industrijske svojine, povsem izpolniti pogoje, določene za razstavljalce na naših domačih razstavah, zlasti kar se tiče pogojev iz §§ 95. in 96. pravilnika za izvrševanje zakona o zaščiti industrijske svojine.

Člen 11.

Priznanje začasne zaščite, o katerem govori člen 9. tega pravilnika, se razglasi v «Službenih Novinah» kakor tudi v uradnem časopisu uprave za zaščito industrijske svojine ob stroških razstavne uprave. Velikost stroškov določi uprava za zaščito industrijske svojine.

Razglasitev se izvrši lahko tudi v uradnem časopisu mednarodnega urada v Bernu za zaščito industrijske svojine.

Člen 4.

Oddelek II. naredbe naj postane oddelek III. pravilnika, členi 8., 9. in 10. pa naj postanejo členi 12., 13. in 14. pravilnika. Dodaja se nov člen 15.; člena 11. in 12. naredbe pa naj postaneta člena 16. in 17. pravilnika.

Prvi odstavek člena 13. tega pravilnika se izpreminja ter se glasi:

Vloga, s katero se zahteva registracija žiga ali obnova že mednarodno registriranega žiga, se vroči v dveh izvodih. Za vloge se uporabljajo obrazci, sestavljeni v francoskem jeziku, ki jih je izdala mednarodna uprava za zaščito industrijske svojine v Bernu. Ti obrazci se dobivajo pri tej upravi za zaščito industrijske svojine. Za vsako prijavo žiga se mora vročiti posebna vloga.

Točka 1.) člena 13. tega pravilnika se izpreminja ter se glasi:

1.) prijaviteljevo ime (firmo) in njega naslov, eventualno zastopnikovo ime in njega naslov;

V členu 13. tega pravilnika naj se doda kot točka 6.) to-le:

6.) če obstoji prejšnja mednarodna registracija, datum in številka tega žiga;

Točka 6.) naredbe naj postane točka 7.) tega pravilnika.

Na koncu člena 13. tega pravilnika se dodajajo ti-le odstavki:

Če ugotovi mednarodni urad nepopolnost ali nepravilnost prošnje za registracijo, sme odložiti registracijo tega žiga; vendar pa mora o tem takoj obvestiti to upravo, ki mora uradu odgovoriti, ali je treba to prošnjo predruščiti, umekniti ali pridržati.

Mednarodni urad sme zlasti odložiti registracijo:

1.) če ima prošnja oznake nedoločenih proizvodov, kakor «razno blago», «in drugi proizvodi», zlasti pa kratice «itd.»;

2.) če niso v predloženem klišeju zadosti jasno odtisnjeni elementi žiga;

3.) če ima žig znak križa, ki se utegne smatrati za «Rdeči križ». Da se zaradi tega prepreči odklonitev, izposluje uprava od lastnika žiga izjavo, da se žig ne bo uporabljal v rdeči ali v podobni barvi.

Če se ne postopa po teh pripombah v šestih mesecih, sme določiti mednarodni urad še en prav tako dolg rok, da se izda o istem predmetu definitivna odločba. O tem obvesti urad lastnika žiga ali njegovega zastopnika in to upravo. Oba roka tečeta od dne, ko je mednarodni urad vročil pripombo. Če potečeta ta roka in do takrat ne prispe k uradu noben odgovor, se sme smatrati prijava za opuščeno in takse se vrnejo prijavitelcu po odbitku največ 20 frankov.

Če predstavlja prošnja za registracijo, ki je bila vložena nepopolna ali nepravilna, del več skupno prijavljenih žigov, se ne registrira nobeden teh žigov, ako ne obvesti uprava ali prijavitel urada, naj izloči prošnjo iz skupno prijavljenih žigov in naj ravna z njo kakor s posebno prijavo.

V členu 14. tega pravilnika se izpreminja prvi odstavek točke 2.) ter se glasi:

1.) Kliše žiga, ki točno reproducira žig tako, da so vse podrobnosti na reprodukciji jasno razvidne. Kliše ne sme imeti manj nego 15 mm in ne več nego 10 cm v dolžini in v širini, debelina klišeja pa mora biti 24 mm, t. j. ustrezati mora višini tiskarskih črk.

V členu 14. tega pravilnika se izpreminja točka 2.) ter se glasi:

2.) Dokaz, da se je položila mednarodna taksa za registracijo žiga. Ta taksa znaša sto in petdeset švicarskih frankov ter se pošilja direktno mednarodnemu uradu v Bernu (Bureau international de l'union pour la protection de la propriété industrielle Berne, Suisse) ali pa po poštni nakaznici ali z vplačilom na račun njegovega poštnega čeka ali s čekom, izdanim na izvestno banko v Bernu. Če pa prijavi ob istem času isti prijavitel več žigov za isto ali drugo vrsto blaga, znaša taksa za prvi žig sto in petdeset, za vsak naslednji žig pa sto švicarskih frankov. Prijavitel sme vplačati ob mednarodnem vpisu samo takso sto frankov za prvi žig in takso pet in sedemdeset frankov za vsak naslednji žig, deponiran istočasno kakor prvi žig. Če prijavitel uporabi to možnost, mora položiti pred potekom desetletnega roka od dne mednarodnega vpisa mednarodnemu uradu dopolnilno takso v znesku pet in sedemdeset frankov za prvi žig in v znesku petdeset frankov za vsak žig, deponiran istočasno kakor prvi žig; drugače izgubi po poteku tega roka pravico registracije.

V prošnjah za registracijo je treba točno označiti, katerega dne, v kakšni obliki in kdo je izvršil vplačilo kakor tudi, ali se je v istem času plačala mednarodna taksa za 20 ali samo za prvih 10 let.

V členu 14. pravilnika se izpreminja prvi odstavek točke 5.) ter se glasi:

5.) Če se zahteva barva žiga kot znak za razlikovanje žiga, štirideset izvodov reprodukcije žiga v barvi na papirju, ki naj mu ne bodo strani daljše od 20 centimetrov.

Tej točki se dodaja tretji odstavek, ki se glasi:

Če se ne izpolni katerikoli izmed pogojev, ki se nanaša na barvo žiga, pristopi mednarodni urad k registraciji žiga in njega notifikaciji, ne glede na barvo, ako prijava do določenega roka ne bi ustrezala gorenjim predpisom.

Členu 14. pravilnika se dodajata novi točki 6.) in 7.), ki se glasita:

6.) Če obseza žig napise v jeziku ali črkah, ki so vobče malo znane, dvanajst prevodov teh napisov v francoskem jeziku, da se s tem pospeši preizkus žiga v poedinah državah.

7.) Če preseza lista produktov, za katero se zahteva zaščita žiga, 100 besed: en švicarski frank za vsako naknadno natisnjeno vrsto v listu «Les Mar-

ques Internationales» (ena vrsta ima po navadi 8 do 10 besed).

Člen 15.

Takse, določene v členih 5. ter, 8. in 9. madridskega arrangementa o mednarodni registraciji tvorniških in trgovinskih žigov, revidiranega v Haagu dne 6. novembra 1925., se plačujejo vnaprej v švicarskih frankih ter znašajo:

1.) Takse za prenos, izpremembe imen, izpremembe stanovališča, popravke ob pogreških, ki jih je učinil prosilec, omejitev proizvodov zbog opustitve ali zbog opustitve zaščite za eno ali več držav znaša 30 frankov od vsakega žiga in 10 frankov za vsak naslednji žig, ki pripada istemu lastniku in ki je predmet istih operacij in istih priobčil kakor prvi.

Oproščene so takse: omejitve in opustitve, ki se pošiljajo istočasno s prošnjami za registracijo, obči izbrisi, opravila, ki jih je treba zaradi obvestila o začasnih odklonitvi (refus provisoire) ali zaradi sodne odločbe, in ona opravila, ki jih je bilo treba zaradi prošnje za obnovo.

2.) Takse za kopije ali izpiske iz registra mednarodnih žigov znašajo pet frankov za žig. Toda če so na istem listu podatki, ki se nanašajo na več žigov, razen za prvi žig, znaša taksa za vsak naslednji žig po 2 franka. V vlogah, s katerimi se zahtevajo ti dokumenti, je treba označiti, če se nanašajo na več žigov, ali se zahteva poseben izpisek za vsak žig ali en izpisek za vse žige. Ista taksa se pobira tudi za vsak drug izpisek, vsako potrdilo in vsako poizvedbo (izvzemši one, ki jih našteva točka 3.), ki se zahtevajo od mednarodnega urada poleg dokumentov, katerih izdajanje je obligatno.

3.) Taksa za poizvedbe o prejšnjem obstoju (antériorité) med registriranimi mednarodnimi žigi znaša 5 frankov od žiga. Ta taksa se podvoji, če naj se izvrši poizvedba za več vrst blaga ali istočasno za žig, sestavljen iz slike, in za žig, sestavljen iz besed, ali če obseza žig, sestavljen iz slike, več bistvenih elementov. To velja tudi, če prijavitel ne označi, na katero vrsto blaga naj se nanaša poizvedba, ali če ne priloži nariska ali skice žiga, o katerem želi biti obveščen. Mednarodni urad sme po svoji izvolji odložiti poizvedovanje, dokler ne dobi eventualno zahtevanega pojasnila.

Člen 17. tega pravilnika se izpreminja ter se glasi:

Ta pravilnik stopi v veljavo 30. dan od dne, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 5. julija 1928.

Minister za trgovino in industrijo:
dr. M. Spaho s. r.

358.

Notifikacija o pristopu naše vlade h konvenciji pariške unije in k madridskemu arrangementu.*

Pristop naše vlade h konvenciji pariške unije z dne 20. marca 1883. za zaščito industrijske svojine in k madridskemu arrangementu z dne 14. aprila 1891. o mednarodnem registriranju tvorniških in trgovinskih žigov tako, kakor sta bila poslednjič revidirana v Haagu dne 6. novembra 1925. in uvedena v naši državi z zakonom z dne 19. junija 1928. («Službene Novine» z dne 26. septembra 1928., št. 223/LXXII**), je notificiral po členu 16., drugem odstavku, omenjene konvencije in po členu 11. omenjenega arrangementa vsem državam iz zveze za zaščito industrijske svojine švicarski federalni svet z okrožnico z dne 29. septembra 1928.

Potemtakem velja pristop naše države k tema pogodbama po zgoraj omenjenih členih pariške konvencije in madridskega arrangementa proti drugim državam pogodnicam mesec dni po tej notifikaciji, t. j. od dne 29. oktobra 1928.

Iz uprave za zaščito industrijske svojine
v Beogradu,
dne 13. oktobra 1928.

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 30. oktobra 1928., št. 252.

** Uradni list z današnjega dne, št. 355/105, in 356/105.

Razglasi velikega župana ljubljanske oblasti.

P. br. 5623/2.

Državna izpraševalna komisija za osnovne in njim sorodne šole v Ljubljani.

Ministrstvo za prosveto je imenovalo z odlokom S. N. br. 28.138 z dne 22. oktobra 1928. v izpraševalno komisijo za osnovne in njim sorodne šole v Ljubljani za šolsko leto 1928./1929. te-le člane:

Predsednik: Anton Dokler, ravnatelj državnega moškega učiteljskega v Ljubljani.

Podpredsednika: dr. Ivan Orel, ravnatelj državnega ženskega učiteljskega v Ljubljani, in Ludovik Vazaz, profesor na moškem učiteljskem.

Člani komisije za osnovne šole: Emil Adamič, učitelj petja, Josip Bačič, profesor, Ivan Bajželj, učitelj telovadbe, dr. Josip Demšar, profesor, Adolf Lapajne, profesor, Anton Lenarčič, profesor, Ferdinand Marolt, profesor, Ljudevit Miškar, profesor, dr. Josip Šmajdek, profesor — vsi na državnem moškem učiteljskem v Ljubljani; Rado Grum, Andrej Sežun, Ernest Širca — učitelji na vadbici moškega učiteljskega; Ciril Bernot, profesor, Adolf Gröbming, učitelj glasbe, dr. Rudolf Kropivnik, profesor, dr. Maks Robič, profesor, dr. Gregor Žerjav, profesor, in Slavica Vencajz, otroška vrtnarica — vsi na državnem ženskem učiteljskem v Ljubljani.

Za pomožne šole: Ivan Dimnik, upravitelj pomožne šole; Franc Grm, direktor gluhošolnice; dr. Mavricij Rus, mestni fizik; Anica Lebar, učiteljica na pomožni šoli.

Za gluhošolnice: Franc Grm, direktor gluhošolnice, dr. Alfred Šerko, vseučiliški profesor, dr. Pavel Krajec, zdravnik, in dr. Franc Ramovš, vseučiliški profesor.

V Ljubljani, dne 5. novembra 1928.

Za velikega župana ljubljanske oblasti:
vršilec dolžnosti prosvetnega inspektorja
dr. Capuder s. r.

Razglasi sodišče in sodnih oblastev.

Preds. 668/4/28—2.

3—2

Razpis.

Odda se mesto vodje zemljiške knjige pri okrožnem sodišču v Celju.

Prosilci, ki pa morajo biti že uradniki v 3. skupini II. kategorije, naj vložijo svojeručno spisane, pravilno kolkovane in opremljene prošnje po službeni poti do dne

25. novembra 1928.

pri podpisnem predsedništvu.

Predsedništvo okrožnega sodišča v Celju,
dne 4. novembra 1928.

Preds. 721/4/28—2.

3—1

Razpis.

Pri okrožnem sodišču v Mariboru se odda mesto višjega pisarniškega oficijala, odnosno pisarniškega uradnika.

Vpoštevalo se samo prosilci, ki so že pisarniški uradniki ali pisarniški pripravniki.

Obenem se oddajo vsa mesta pisarniških uradnikov, ki bi se izpraznila tekom tega razpisa ali zaradi njega.

Svojeručno spisane, pravilno opremljene in kolkovane prošnje naj se vložijo po službeni poti do dne
25. novembra 1928.

pri podpisnem predsedništvu.

Ker se oddajo tudi vsa mesta, ki se izpraznijo tekom razpisa ali po premetitvi, naj navedejo prosilci izrečno vsa mesta, za katera prosijo, ako bi se izpraznila.

Predsedništvo okrožnega sodišča v Mariboru,
dne 4. novembra 1928.